

دارای مجوز انتشار شماره ۳۳۸۷ ج وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی
و شماره ثبت ۸۱۶ و کتبخانه ملی ایران
کتاب حقوق مادی و معنوی این اثر برای موسسه فرهنگستان مازندران محفوظ است.
میرزا حبیبش، تهران، بهار، ۱۳۳۵ - ۱۳۳۶

بودوک تیکا

موسیقی مازندرانی گروه شواش
سرپرست گروه: احمد محسن پور
خوانندگان
محمد ابراهیم عالمی
ارسلان طیبی حسین علمباز مسلم فهیمی



موسیقی: احمد محسن پور

اشعار: فولکلور
اسدالله عمادی
علی اصغر مہجوریان نماری
علی هاشمی چلاوی
کیوس گوران
گلوا بیشه سری
احمد طیبی سیف کتی

همنوازان:

احمد محسن پور کمانچه، کمانچه، بم
ساز بلیک
ارسلان طیبی لاله، سرتا، غرنه
فضل الله دهقان کمانچه
مسلم فهیمی دوتار
ایرج رضایی تار
مسعود خلیلی بم تار
چمشید نیکوزاد دسرکوتن، دهل، دایره

تکنواز کمانچه: احمد محسن پور

روی الف

پیش نوازی
کتولی
تیکا
وطن
امیری
طالبها
کل آقا
یارکل مونی

اشعار
اچهار قسمت
هاشمی چلاوی
گلوا بیشه سری
گلوا بیشه سری
گلوا بیشه سری
فولکلور
عمادی (ترجمه بند محتر)
اسدالله عمادی

خوانندگان
عالمی
عالمی
عالمی
علمباز
علمباز
طیبی
طیبی

ملودی کلام از روستای کاور، جنوب مازندران

۱. یکی از روشهای ساده و سنتی شکار پرندگان، در مازندران
هنگام زمستان، شیوه شکار توکا است.
جانان و بوجوانان در زمان برف یا روز بعد از آن، دانی
برای این پرند می گسترانند و با آوازی بدین مضمون
آقا توکا بدوک بیشتر، همین راسته، اچیک مسته رته روسته
آقا توکا، کمنی جلو تر، در همین امتداد، کرمی مست وجود دارد، برای تو کلفیست.
تو کار اتشوبی به خوردن غذای داخل دانی کلند، که در واقع نوعی فریب است
به نوع راورفتن توکا یا کامهای ریز و تند هم، اویامکت، بودو گبایدو ک میگویند

این آهنگ و شعر به مناسبت سیل سال ۱۳۷۸ شهرهای
شرق مازندران ساخته شده است

۲. به روایت آقای منوچهر چمشیدی، کل آقا از یانگیان منطقه پرورستان
بوده است؛ که آهنگان بر اساس حال و هوای موسیقی منطقه و بر مبنای
ملودی ترجمه بند محلی سوت کل آقا ساخته شده است

روی ب

مقدمه
آواز صنم جان اجرا با کمانچه
سار بوتنی اجرا با دوتار و وصله به آواز صنم جان (سر مازندران)
خاتمه صنم جان

کتولی
کبچی لحن
هرایی آوازی
هرایی ضربی
آبادی خوشن
تلاونک
نازنین
یارکل مونی

اشعار
صنم جان
آواز صنم جان اجرا با کمانچه
سار بوتنی اجرا با دوتار و وصله به آواز صنم جان (سر مازندران)
خاتمه صنم جان
هاشمی چلاوی
لاریجان، جنوب مازندران
راوی: حاج مختار نصیری
گردآورنده: حسین علمباز
احمد طیبی سیف کتی
راوی: بژدان یزدانی
مہجوریان نماری
نوذر آباد زاغمرز
راوی: محمد مهدی عباسی نوذری
راوی: عباسی نوذری
گلوا بیشه سری
کیوس گوران
گلوا بیشه سری
بی کلام

خوانندگان
فهیمی
علمباز
علمباز
علمباز
علمباز
عالمی
طیبی

۱. کپ منطقه بیلاقی شهرستان نور است که میان کالج ولوس قرار دارد
۲. از نظرهای موسیقی مازندران است، بیشتر در مقام شور رایج بوده است

تیکا

آقا تیکا، ته دوک دوکا، دوک نمردن
نترسنی تله جا
ته نترسی، آقا تیکا، سون پر آیتن

د دوک پیشتر، همین راسته
آدم دل و جان خسته
این چه دیتن
آدم ر دل ناخشی در حال سر آیتن

تیکا جان پر بکش کل هوا ر
کوتر ر سر بزن با چلچلار
بخوندین دوش به دوش آزاد و دلشاد
شیمه کل و بزنه آدما ر

ته بال جا پر زندگی شونی دار سر
من دل جا پر زببه شومبه یار ور
ته شه جیک جیک جا صحرا ر دار شاد
مه خوتش دنیا ر هاکنه آباد

آقاتو کا، خرامیدن ت، برای مبارزه با مرگ است
توازدام نمی ترسی
نترسیدن تو، آقاتو کا، مانند پرواز توست

دو گام پیشتر، در ادامه همین راه هموار
آدمی را بنگر که دل و جان خسته ورنجور است
آخر این چه بودنی است
سراپای وجودش لبریز از ناخوشی دل و غمناکی
عشق است

تو کا جان، آن به! که در هوا به همه جا پر بکشی
و نشانی از کبوتر و پرستو بگیری و با آنان دیدار کنی
دوش به دوش هم بادلی شاد و آزاد نغمه سرایی کنی
تا نغمه های همچون گل زیبایتان، چون نسیمی
بر چهره آدمیان بوزد

تو با بالهایت پرواز میکنی و روی درختان می نشینی
و من با دلم پر می کشم و نزد یار می روم
پس تو با نغمه جیک جیک صحرار را شادان نگه دار
و من هم با آوازم دنیا را آباد و پر نشاط می سازم

وطن

وطن ته مازرون، ونه دل درون
ونه دشت میون ر غم بوارسته

ترز و دماوند، آرفه کوه و فیلبند
وشون چشمون جا خون بوارسته

سیو آور، ته دل تش هابره افتاب تو جا
ته ردار بکشه جان ما تو شه مشب سو جا

جای وارث سیو تیل بوارسی
ته بر دل اما تیر بوارسی

خوار رودخنه ر هاگردی بدنوم
له بساتی مردم ر بزو شبخون

خور دارنه مازرون چه پاپلی
خراب بپییه بلبلون کلی

ویشه بوته تن سوز قوار
دشنده اسپه تتی ر هلی



ای میهن، مازندران تو، در قلب پر تپش او
در میان دشتش، بارانی از غم باریدن گرفت

از کوههای ترز و دماوند، آرفه کوه و فیلبند
از چشمان همه آنها بارانی از خون باریدن گرفت

ای ابرسیاه، دل تو از تابش گرم خورشید آتش بگیرد
و ماد عزیز با نور کاملش تو را بر دار کشد

به جای باران، گل ولای سیاه باریدی
تو بر قلب ما بارانی از تیر باریدی

رودخانه زیبا را به بدنامی کشاندی
گل ولایی را که ساختی شبانگاه به مردم شبخون زد

پروانه زیبا خیر از مازندران دارد
که لانه های بلبلان خوش آهنک به ویرانی کشیده شد

چنگل، جامه سبزش را از تن بیرون کرد
درخت آلوچه شکوفه های سفیدش را فرو ریخت